

Kerék Imre

Énekek éneke

Gyümölcsérlelő fügefám
bimbót bontó szőlőtövem
pillád résén pillants felém
szökkenj föl én szerelmesem
térj meg hozzám a hegyen át
röppenj tavaszi dombokon
illesd csókkal ajkam karod
hűsítse forró homlokom
mutasd magad mezítelen
ahogy Isten megteremtett
míg nap ellibben árny szökik
ölelésszel be ne teljek
te hangod égi zeneszó
nincs kellemesebb a fülemnek
tomporod finom művű serleg
ugró őzgidák melleid
párban hempergjünk gyere
fűszeres hegyek oldalán
sziklahasadékokban kertben
csalogány csattog gerlice
burukkol az ágon gyere
tovatúnt már a tél szerelmem

Angyali üdvözet

Gábrriel vagyok mondta halkán
ahogy belépett
a szobába

s nehogy feldöntsön
valami széket
vakító-fehér szárnyát
még a küszöbön
összezárta

Mária hátrébb
húzódott ijedten

Néhány pillanatig
csak nézték egymást mind a ketten

Arca szemöldöke
az óriási sebesség hevétől
nedvesen csillogott még

A szoba megtelt fényességgel

S minden átmenet nélkül
énekelni kezdett a vendég

Sapphicus

Nyelvemen még áfonya ízű csókod
édessége, még tenyeremben érzem
mellbimbóid fölmeredő hegyének
lágy feszülését

Arcod, vállad hűlt nyoma ott dereng még
fekhelyünkön s mélyre ivódva őrszi
testem minden pórusa illatát hó-
fényű csípődnek,

míg te sodródsz hajnali forgatagban,
s engem, mintha sűrűszövésű háló:
átfon lassan fojtogató hiányod.
Merre lehetsz most?

Vetkőztetve szép alakod pucérra,
vágtyól izzó férfiszemek kísérek?
Jó, hogy nem látsz, rajtam amint a féltés
vad szele átfúj.

Járási Ildikó: Madonna ikon